

Disputatio medica inauguralis de diabete

<https://hdl.handle.net/1874/345219>

17.

DISPUTATIO MEDICA
IN AUGUSTA
DE
DIA BETE.

SUMMO NUMINE AUSPICE,
Ex Autoritate Magnifici D. Rectoris,
M. JOHANNIS LEUSDEN,

Philosophiae Doctoris, & Linguae Sanctae in Illustri
Academia Ultrajectina Professoris Ordinarii,

NEC NON

*Amplissimi Senatus Academicorum Consensu, & Nobilissima
Facultatis MEDICÆ Decreto,*

PROGRADU DOCTORATUS,
Summisque in MEDICINA Honoribus, Prærogativis &
Privilegiis, rite & legitime consequendis,
eruditorum examini subjicit

ISAAC de ROCAMORA, AMSTELOD.

Ad diem 27. JUNII, hora locoque solitis.

TRAJECTI ad RHENUM,
Ex Officina FRANCISCI HALMA, Academiæ
Typographi, cl xciiii.

Excellentissimo expertissimoque VIRO,

D. SALOMONI de ROCAMORA,

Medicinæ Doctori strenuo, Parenti meo dilectissimo, in celeberrima Amstelodamensi Urbe, practico acceptissimo felicissimoque, filiali amore, & obsequio, omnibusque cultus officiis in perpetuum venerando,

N E C N O N

D. ABRAHAMO de MEDINA,

Medicinæ Doctori egregio, præceptor meo Colendissimo, apud Amstelodamenses Practico eximio summa benevolentia honorando, in seculum perdurando,

Dominis Affinibus meis Charissimis

D. DAVID GAO N;

D. ISAAC de ACOSTA ATHIAS,

Mercaturam Amstelodami summa solertia, probitate, ac prudentia excercentibus, fraternali amore in cœnum prosequendis,

Viris Dignissimis ac Generosis,

D. MOSSEH de ROCAMORA;

D. SALOMONI TOIRO;

D. JACOBO de LIMA,

Patruo, & Avunculis meis ingenuo amore ac humanitate perenne colendis.

D. JOSEPHO de PINTO,

in Studiis meis Contubernalis, fidelissimus Comis, ac singularissimus Confortius, magnæ spei Juveni præclari ingenii, summa amicitia in sepiternum observando foven-
doque,

Hacce studii mei primitias, gratitudinis & observantie

Causa sacras facit

ISAACUS de ROCAMORA.

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

DIABETE.

THESIS I.

Irus si quis est affectus (licet rarus) non in meritò diabetes inter ipsos re- censendus, sed cum difficilis valdè tanti morbi engensis videatur, cum non minima inter authores, qui de illo hactenus scripsere de formalí cau- fæ constitutione essentiavè ambigui- tas observetur, placuit mihi, quam- vis temerè, nostræ disputationis thema inaugurale præ aliis feligere.

I.

Celerrimum immoderatum illud urinæ limpidæ copio- sissimum profluvium cum in explebeli site, totiusque cor- poris colligatione, nec non febre hectica conjunctum, diabetus diabetes æquè ab omnibus exclamatur.

III.

Sed non pariter omnes de immediatæ tanti morbi natura, aut formalí constitutione causæ inter se convenire expe- rior; cum veteres, obtruse valde, calidissimam renum in- temperiem attractricem facultatem depravantem hujus mor- bi causam, ab omni probalitate destitutam, noscere faten- tur; alii laxam pororum renum texturam, qua toti liquori

4 DISPUTATIO MEDICA

liber permittitur exitus, causam accusant; licet uterque modum quo tale phænomenum modo ab ipsis explicatum deduci queat, aut ritè intelligi possit, silentio prætermisere, penitus de impossibilitate internarum partium solidarum læsione, absque fluidorum prævia alteratione & mutatione oblii, aut naturalis corporis humani æconomiae cognitione destituti. Neotericos ambiguos & ancipites, in extricatione tantæ difficultatis, & vix inter tot duos ejusdem consensus observo; Quare cum animus non sit aliorum opiones refellere, sed propriam mentem examini exponere, quidquid de cognitione nostræ problematis sentiam libentissime, quamvis timidus proferam.

I V.

Laxam dissolutam ve, instar deliquii, lymphæ & sanguinis partium constitutionem hujus phænomeni immediatam causam esse non præter rationem arbitramur, si modo omnia phænomena ex ipsa facile depræmtere valeamus.

V.

At quoniam partium sanguinis debita & naturalis cohaesio, non nisi a peregrina violenta admodum Causa possit destrui, qualis nam sit ista? non aliam præter acrem salinam ve discrasiam, qua sanguis scatet, esse opinamur, quamvis modus quo per salis excessum aut ipsius à suis vinculis extricatione sanguis ad tantum deliquium feratur, hucusque lateat, nec non cujus indolis sal illud hocce secessum procurans sit; inferius postea videndum.

V I.

Si experimentis incumbentes vera fateri cogamur, salia fixa Alkalina nec non nitroso diuresim potenter excitare, quotidiana experientia edicti, audebunt nulli negare, cum crassa,

crassa, viscera, aquosa, nec minus oleosa dissolvere possint; hac de ratione si ob propriam sanguinis temperiem, aut depravati vietus rationem salinis istis particulis refertus sanguis sit, quacumque demum de causa cogantur salia vincula quibus annexuntur deserere, sui juris facta violentos in partes sensiles peragendo motus, sanguis magis ac magis atteritur, nec minus suis acutis spiculis sanguinis & chili particulas perficando, frangendo ve, tandem tandem hocce progresso motu, quæcunque in sanguine partes dissolutioni proclives inveniuntur, facile in deliquium vertuntur, aquæ formam æmulantes, quæ intrepide valde, ac celeriter ad renes depluentes, majorem quam oportet pororum dilatationem procurant, qua citius, & velocius dilabitur humidum, morbi periculum festinantes.

VII.

Exaltata salia, quæ volatilia chymici appellant, exactiori rem ciendi urinas virtutem possidere, quam fixa, vehementior ipsorum motus & activitas planè demonstrat, majores per consequens sanguinis fusiones peragere posse, indubitate omnibus est; Quare potius sali fixo, & nitroso causam diabetis præbemus? objicit aliquis; Verum quamvis salia volatilia disuresin promoveant; tamen sudores copiosos frequentius movent, quod magis ipsis propriam, quam salibus fixis, propter majorem sanguinis exaltationem a majori motu subtilioris materiae, sed cum sudores nulli in tali morbo observentur, nec febres ardentes, sed mitissime potius, ideo salibus fixis sententia nostra nescitur magis, quamvis alterum contingere posse inficias minime ibo, cum salia fixa sudores nonnunquam sat ex ube rantes allificant; videtur ergo faciliorem aut difficiliorem sanguinis dissolutionem, ab arctiori, laxiori ve unione aut textura ipsius nec non fortiori aut mitiori agentis activitate dependere.

VIII.

Neque a salibus diverse figuræ sanguinem suam posse demittere texturam mirabitur ullus, si modo phænomena ab experientia deducta attendat, Falice experiri poterit, unicum & idem corpus, caphuram, scilicet, diversissimis planè contrariae naturæ menstruis dissolvi, oleis, spiritibus acidis, spiritu vini rectificato, nec non spiritu salis ammoniaci, nec minus gummata, acidis, aceto nempe, ut & alcohol vini, & ex ipsis aliqua oleis suam texturam demittunt. Plura alia experimenta pro stabilienda opione proferre potuissem, nisi brevitatè studerem, pro cuius dilucidatione unum vel alterum sufficere videtur, dummodo in experimentis fideliter loquamur.

IX.

Nunc symptomatum rationes ex nostro opinandi modo haud difficile nobis erit delimare, si modo dictis stemus, præcipua quæ hunc morbum comitantur, sunt incomprehensibilis sitis, (ob quam diplacos iste affectus à medicis etiam nuncupatur) Urina aquosa alba melliti fæporis, atrophia totius corporis, febris hectica, nec non spasmodici motus aliquoties, præcipue ante Urinæ profluvium.

X.

Sitis, & tabis eadem militat ratio, si tantum humidi per urinas profusionem animadvertis, qua reliquo sanguis Crassisimus permanens, immobilis inde & impermeabilis humectationi & nutritioni ineptus prorsus relinquitur; qui ante ipsius liquationem salibus imprægnatus, mirum non videbitur si genus nervosum vellicando, convulsivos motus aliquando pariat, nec non febrem, cordis & arteriarum celeriore motum fovendo, ob majores in ipsis vellicationes

INAUGURALIS.

productas, & post tanti humidi privationem residuus sanguis torridus existens, calcis instar, in summam contabescitiam corpus perducit.

X I.

Non minima nec contemnenda se offert nunc difficultas de urinarum sapore milito, si modo conclusionem nostram à salibus deduximus, falsi potius saporis quam dulcis palato se offerre deberent; sed res per ardua non est dubium denodare, si sedulo contemplemus, salia, diversos sapores colores corporibus largiri secundum modificationem diversam quam distinctis accipiunt corporibus, & variam in ipsis intricationem, ex quo satis liquet salia extricata partium solidarum succum alibilem depascens, in ipso tanquam ramoso viscoso intricari, diversamque configurationem accipere, unde dulcis sapor deducitur; nam si experimentis ducti liceat loqui, saccharum commune dulcissimum gustui apparet, saccharum saturnum sub dulce, vulgare sulphur insipidum quasi, ex quibus corporibus destillatis sat larga copia spiritus acidi deducitur, quibus videre licet, diversum quid valde esse salia ipsa per se considerata, ac corporibus annexa, quibus diversimode combinat, diversas praebent qualitates.

X II.

Satis ex relatis praemissis patet, profluentem aquarum evacuationem per urinas morbum non esse sed morbi symptomata; Cum à sanguinis diliquo originem ducat, quod morbus est, à salium superabundantia ortum ducens.

X III.

Hactenus, tanti hostis, accurate satis, intrinsecas & immediatas causas praestitimus, & sedulo dilucidavimus, nunc series

series causarum de externis seu procatharticis agendum expicit, quas usum acidorum, aut aromatum, animi pathemata merorem præcipue, Cœli constitutionem, exercitium immodicum, & reliquas non naturales causas ad hunc morbum perducere posse, pauci dubitant; tonum sanguinis & spirituum permutoando, sive adaugendo, fovenido, præcipitando, auferendo, licet modum quo qualibet causa hoc perficere valeat; seorsim demedullare, tædiosum lectoribus & nobis foret; quamvis non difficile de qualibet rationem reddere.

X I V.

Ex præscripta definitione signa morbi depromere possimus, licet causarum signa ex alia fonte deduci debeant, exacto, videlicet, ægrotantis exanime de vita pragressa circa viætus rationem, natura, ex ipsius temperie, nec non de erroribus in rebus non naturalibus commissis.

X V.

Morbi præfigum funestum quidem exspectandum, si altas morbus egerit radices, cum subita adeo liquatio sanguinis, & corporis præceps atrophia æque celeriter auxiliari haud facile sit, ob nimium naturæ præcipitum, & viarium paupertatem; non tanti vero momenti, si incipiente morbi auxiliares manus præbeas; parcere ægrotantibus aliquando solet.

X V I.

In curâtione diabetis à medendi communi semita deflere non cogimur, cum nulla morbi symptomata sibi peculiarem exposcant indicationem, sed causæ ideam sequantur; idcirco ab ipsius debellatione inchoare medelam debemus, qua simul symptomata debellamus.

Sed

XVII.

Sed quoniam in causarum varietate à vulgari Medico-
rum consensu recedere videamur, peculiarem medendi ra-
tionem ex nostro meditandi modo pro causarum varietate
signare constringimur, quamvis in multis una sentiamus.

XVIII.

Dissolutam sanguinis texturam sibi inditam unionem in-
dicare, compertum omnibus est, sed quibus medicamini-
bus compleri posse, æque omnibus minimè notum, cum
pariter omnes adstringentium usu absolvere curationem co-
tentur, a nimio urinarum fluxu indicatione sumpta; sed
cum sanguinis deliquii distinctas noscamus causas, iplis
assentiri non possumus.

XIX.

Si ab exaltato sanguine videatur morbum suum ducere
originem, incrassantium & moderatè adstringentium usum
valde utilem indicamus; interquæ mucilaginosa, viscosa,
terrestria, testacea, acidiusculave præstantissimas obtinent
vires, sanguinis deliquium coërcendi, congruam ipsi cohæ-
sionem præbendo, saliaque deprimendo, quæ si fixa sint
acidis dulcificatis ipsorum acrimonia demulcetur; sed si
ab acido ortum habeat; terrestria, testacea, mucilaginosa &
viscosa pariter communia medicamita existunt, acidum in
volvendo; sed præterea, balsamica oleosa, & spirituosa,
nec non salia Alkalina præstantius enervando & dissolvendo
acida, curant; hocce modo quascumque sanguis præcipi-
tationes prohibendo deperditam unionem recuperare co-
gunt. Nec res ardua lectoribus videatur, si modo acris
acribus corrigantur, quod experimentis quotidianis non re-
fragatur, spiritum nempe vini, acetum, & quæcumque

B

acida

10 DISPUTATIO MEDICA INAUGURALIS.

acida mortificare, nec non Salia Volatilia & fixa, terrestria
ve, cum quibus maximam effervescentiam ineunt.

X X.

Sanguinis missio nullum videtur locum habere incur-
tione illius affectus, cum sibi comitem symptoma innani-
tionis habeat, & morbi causam non respiciat; nisi forte
incipiente morbo, florente ætate & Cœli constitutione,
plenitudo adsit: nec Cathartica, ob eandem rationem ad-
mittenda, cum majores sanguinis præcipitationes & feri-
privationem arceant, quod penitus in hocce morbo caven-
endum; sed si alicujus sarcinæ in prima regione suspicium
ad sit, temperata sub adstringentia usurpanda veniunt, cum
morbi curatio magis in depravatæ qualitatis sanguinis cor-
rectione consistat, quam in evacuationibus propter tabem
sibi proximam.

X X I.

Victus ratio incrassans maximè juvat, nec non lactis usus
sanguinem demulcendo, & balnea proficia judicamus ob
corporis atrophiam, & salium dissolutionem quam perficiunt;
sed si ab acido ortum gerat morbus, lacticinia arcen-
da, usque quod acidum enervetur, postea vero conceden-
da, ob corporis contabescentiam: hacce methodo felicissi-
mè curaturam diabetem speramus:

En vobis benevoli lectores quæ de essentia, causis cogni-
tione & curatione sentio hactenus de diabetica passione,
usque quod progressus experimentorum contrariam cogat
mutare sententiam; interim vero conjecturam nostram
amplectemur: & gratas vobis futuras spero.

C O

COROLLARIA.

una mirabilis curiosaq; ad hanc
I. *magni meritoq;*

*Nulla lesio internarum partium solidarum
possibilis; absque prævia fluidorum mu-
tatione.*

II.

*Salia Alcalina non semper dissolvunt,
sicut neque acida coagulant semper.*

III.

*Dissolutio & coagulatio corporis, ab ar-
ctiori aut laxiori corporis textura sali-
bus ingressum denegante aut concedente
dependere opinamur.*

Spiritus

*Dr. Cibanius FRANCISUS HANNA, Academia
Pompeiana, doct. honoris.*

I V.

Spiritus nulli preter animales distincti,
aut infiniti concedendi.

A I R A L V. C O R O N O

Morbus est laesa partium fluidarum aut
solidarum figura.

F I N I S.

